

[Waldorff]

henvist fra bistandskontoret, oplysninger om sygdom og om dagpengekarantæne, om kursusdeltagelse og meget mere. Man kan også lave fritekst, hvor virksomhederne og arbejdsformidlingen kan skrive deres hjertens mening om den arbejdsløse.

Men den værste rubrik er den, der handler om uønsket, hvor en enkelt virksomhed kan sige, at vedkommende er uønsket af den ene eller anden grund, og det kan være alt lige fra drikfældighed til politisk indstilling.

For mig at se er det et meget alvorligt angreb på fundamentale demokratiske rettigheder, og jeg vil gerne høre, hvornår ministeren har godkendt det, om det eventuelt skulle være en foregående minister, der har gjort det.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg må sige, at jeg er ikke enig med hr. Waldorff i de betragtninger, han kommer med, for spørgsmålet går jo på en kritik af, at der i AF-Match-systemets register indgår oplysninger om, at en virksomhed har anmeldt arbejdssøgende som uønskede i virksomheden. I sin begrundelse for spørgsmålet giver spørgeren udtryk for, at der ikke er tvivl om, at oplysninger om de enkelte arbejdssøgende vil være tilgængelige for arbejdsgiveren. Spørgeren mener derfor, at arbejdsformidlingssystemet nu bliver brugt som et redskab i en såkaldt sortlistning af arbejderne.

Det er jeg ikke enig i. Som neutral formidler af kontakt mellem arbejdstagere, der søger arbejde, og arbejdsgivere, der søger arbejdskraft, må arbejdsformidlingen nødvendigvis foretage en vurdering af, om et arbejdsforhold vil kunne komme i stand. I formidlingens vurdering må indgå samtlige foreliggende oplysninger for arbejdstagere og arbejdsgivere, herunder også om bestemte præferencer eller det modsatte. Formålet med registrering af oplysningerne er alene at undgå, at arbejdsformidlingen henviser en bestemt arbejdssøgende til en virksomhed, som udtrykkeligt har gjort arbejdsformidlingen opmærksom på, at virksomheden ikke ønsker at antage den pågældende, og oplysningerne bliver ikke videregivet til virksomhederne.

Det er derfor ikke rigtigt, at AF-Match-systemregisteret bliver brugt som redskab i

sortlistningen, således som spørgeren påstår, og det er heller ikke rigtigt, som det bliver anført, at dette er et uhyggeligt eksempel på, hvordan et centralregister kan bruges, for der er faktisk ikke tale om, at der er nogen ændring i praksis. De oplysninger, man kan trække ud af AF-Match-systemet, når det kommer til at virke, findes faktisk allerede i dag i de eksisterende manuelle kartoteker i AF-systemet, og de er blot medtaget i EDB-registeret i forlængelse af et cirkulære fra arbejdsdirektoratet af 17. december 1980.

Waldorff (VS):

Lad os så prøve at være konkrete. Jeg kender faktisk en del mennesker i en provinsby, som har været fagligt aktive og derfor bliver udelukket fra samtlige typografiske virksomheder i den pågældende by, fordi arbejdsgiverne har det, der hedder skuffekartoteker over sortlistede medlemmer. Det, der sker ved AF-Match-systemet, er, at dette ryger ind i et samlet register. Det vil sige, at uanset om den pågældende flytter til Horsens eller en anden by, så er det den letteste sag for arbejdsformidlingskontoret det pågældende sted at trække oplysninger ud, så det kan se, at 1, 2 eller 3 virksomheder har erklæret vedkommende for uønsket. Det kan være med mange forskellige begrundelser, men selvfølgelig vil der aldrig stå »politisk uacceptabel« eller sådan noget ved personen.

Det, der sker, og som vi ved vil ske, fordi arbejdsformidlingssystemet arbejder så intenst på at komme på god fod med virksomhederne, er, at når en virksomhed spørger: kan I garantere mig, at han er reel, at der ikke er nogen erklæring om uønsket på vedkommende person, for vi vil ikke have ballademagere her i Horsens? – så vil arbejdsformidlingen erfaringsmæssigt – det handler om, hvilke erfaringer vi har om, hvordan arbejdsformidlingssystemet fungerer, også helt aktuelt i forhold til havnearbejderne – selvfølgelig stille sig velvilligt og sige: åh, måske er han lidt ulden i kanten, så det kan være, I ikke skal tage ham.

Der er ikke nogen, der kan komme og bilde mig ind, at det »udmærkede« og tætte samarbejde mellem arbejdsgiverne og arbejdsformidlingssystemet, som eksisterer, ikke konkret vil betyde, netop fordi man har et centralt register, hvor alle disse ting kan regi-